DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 21 marca 1938 r.

Nr 8

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

Poz. 173—z dnia 19 lutego 1938 r. o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego . 189

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz. 174—z dnia 12 lutego 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r. . . 196

" 175—z dnia 12 lutego 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 20 lutego 1937 r. w sprawie przedłużenia umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r. 196

" 176—z dnia 12 lutego 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych drugiego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego dnia 19 października 1936 r. 196

" 177—z dnia 12 lutego 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych trzeciego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego dnia 21 grudnia 1936 r. 197

" 178—z dnia 12 lutego 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia polsko-niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r., dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r. 197

OBWIESZCZENIA URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA:

Poz. 179—z dnia 7 marca 1938 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego 197

" 180—z dnia 7 marca 1938 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% Premiowej Pożyczki Dolarowej serii III 198

WYKŁADNIA USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH:

Poz. 181—Nr 503 do art. 34, 82 i 134 u. o. s. 198

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 182— L. D. III. 2769/1/38 z dnia 8 marca 1938 r. w sprawie zamknięcia rachunków funduszów specjalnych Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, otwartych w Kasach Urzędów Skarbowych 199

Poz. 183—L. D. III. 3110/4/38 z dnia 9 marca 1938 r. w sprawie sporządzania not i wykazów szczegółowych dla wydatków dokonanych tytułem realizacji kuponów od obligacyj pożyczek państwowych . 199

„ 184—L. D. IV. 4796/1/38 z dnia 11 marca 1938 r. w sprawie odstępowania od żądania zmiany pozwoleń przywozu po wydaniu towaru do wolnego obrotu 200

„ 185—L. D. IV. 26303/1/37 z dnia 15 marca 1938 r. o uzupełnieniu okólnika z dnia 6 lipca 1937 r. L. D. IV. 15950/1/37 w sprawie należności niecelnych, wpłacanych do kas urzędów celnych 200

„ 186—L. D. IV. 3582/3/38 z dnia 16 marca 1938 r. w sprawie stosowania p. 1 § 2 rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1930 r. o statystyce celnej 200

„ 187—L. D. V. 4887/3/37 z dnia 11 marca 1938 r. w sprawie obowiązku podatkowego od nieruchomości, należących do związków i instytucji wymienionych w art. 2 pkt. 2 dekretu o podatku od nieruchomości 201

„ 188—L. D. VI. 1135/3/38 z dnia 28 lutego 1938 r. w sprawie zwalniania od podatku cukru przeznaczonego do wyrobu win owocowych 201

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Wyciąg z Ceduły Urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie 202

OGŁOSZENIA.

173

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lutego 1938 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Ustanawia się dołączoną do rozporządzenia niniejszego taryfę wykupu tytoniu krajowego, określającą zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów w myśl obowiązujących przepisów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy".

(2) Przy stosowaniu dołączonej taryfy dla ustalenia szacunku i obliczenia należności, przypadającej plantatorowi za dostarczone liście tytoniowe, należy uwzględniać przepisy §§ 2 — 12 rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Taryfa wykupu tytoniu obejmuje liście tytoniowe użyteczne, tj. nadające się do fabrykacji wyrobów tytoniowych.

(2) Liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone obcymi domieszkami, niedojrzałe, niesuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute, klasyfikuje się jako materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

(3) Wiązki liści tytoniowych, w których obok użytecznych liści znajduje się nieużytek, klasyfikuje się jako materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

§ 3. Uszkodzenia mechaniczne liści tytoniowych wywierają następujący wpływ na ich klasyfikację:

a) liście wszystkich gatunków tytoniu, objętych dołączoną do rozporządzenia niniejszego taryfą, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż połowa ich blaszki, odbiera się w najniższej klasie danego gatunku tytoniu;

b) liście tytoni: Amerykan, Trapezund, Tyk-Kułak, Hercegowina, Węgierski-Ogrodowy i Virginia, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż 1/10 część, lecz mniejszej niż połowa ich blaszki, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie nieuszkodzonym;

c) liście tytoni cygarowych klasy I i tytoniu Kentucky klasy I, uszkodzone mechanicznie w sposób uniemożliwiający ich przydatność na pokrywy, odbiera się w klasie II.

§ 4. Uszkodzenia chorobowe liści tytoniowych wywierają następujący wpływ na ich ocenę:

a) liście wszystkich gatunków tytoniu, objętych dołączoną do rozporządzenia niniejszego taryfą, uszkodzone przez chorobę na powierzchni większej niż połowa ich blaszki, uznaje się jako materiał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy);

b) liście wszystkich gatunków tytoniu, objętych dołączoną do rozporządzenia niniejszego taryfą, uszkodzone przez chorobę na powierzchni większej niż 1/3 część, lecz mniejszej niż połowa ich blaszki, odbiera się w najniższej klasie danego gatunku tytoniu;

c) liście tytoni: Amerykan, Trapezund, Tyk - Kułak, Hercegowina, Węgierski-Ogrodowy, Virginia, cygarowych i Kentucky, uszkodzone przez choroby na powierzchni nie większej niż 1/3 część ich blaszki, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie zdrowym, najwyżej jednak w klasie III;

d) uszkodzenie chorobowe liści machorki na powierzchni nie większej niż 1/3 część ich blaszki nie wywiera wpływu na ich klasyfikację.

§ 5. Liście zaparzone i zepsute przy suszeniu, klasyfikuje się jak liście uszkodzone przez choroby.

§ 6. Wilgoć w liściach tytoniowych wpływa na ich klasyfikację jak następuje:

a) liście zawierające do 19% wilgoci klasyfikuje się jako liście normalne,

b) liście zawierające od 19% do 25% wilgoci klasyfikuje się jako liście wilgotne w klasach, do których kwalifikowałyby się w stanie należytego wysuszenia, z potrąceniem jednak wagi nadmiaru wilgoci od ogólnego ciężaru liści,

c) liście zawierające od 25% do 35% wilgoci klasyfikuje się jako liście mokre,

d) liście zawierające powyżej 35% wilgoci traktuje się jako liście niesuszone i klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

§ 7. (1) Liście mokre oraz liście o niedostatecznie wysuszonych ogonkach i nerwach głównych, lecz przydatne do użytku, klasyfikuje się:

a) przy tytoniu Amerykan, Trapezund, Tyk-Kułak, Hercegowina, Węgierski-Ogrodowy i Virginia, — najwyżej w klasie IV,

b) przy tytoniu cygarowym i Kentucky — najwyżej w klasie III,

c) przy machorce — w klasach, do których kwalifikowałyby się w stanie należytego wysuszenia, lecz z obniżeniem ceny wykupowej o 10%.

(2) We wszystkich tych przypadkach potrąca się ponadto od wagi ogólnej, wagę nadmiaru wilgoci.

§ 8. (1) Liście tytoniowe dostarczone przez plantatorów do wykupu powinny odpowiadać następującym wymogom:

a) powinny być posortowane według jednakowych gatunków i odmian tytoniu oraz wymogów klasyfikacyjnych i powiązane w wiązki w połowie ogonków, a u gatunków tytoniu skrytoogonkowych u nasady blaszki listnej;

b) wiązanie powinno być dokonane sznurkiem konopnym lub lnianym albo łykiem kukurydzowym; wiązki liści tytoniu Virginia winny być wiązane sznurkiem lub łykiem na węzełek; wiązki liści tytoniu Kentucky mogą być wiązane liśćmi tegoż tytoniu, pod warunkiem użycia do wiązania liści zupełnie zdrowych oraz pozostawienia przy wiązaniu końców ogonków liści w wiązce, nie zakrytych paskiem liścia wiążącego;

c) ilość liści w jednej wiązce powinna wynosić około 20 liści niezależnie od odmiany i gatunku tytoniu.

(2) Brak wymogów, przewidzianych w ustępie pierwszym paragrafu niniejszego, powoduje dla liści tytoniowych, dostarczonych do wykupu z pominięciem tych wymogów, następujące skutki dla klasyfikacji tych liści:

a) wiązki liści, zawierające liście, kwalifikujące się do rozmaitych klas tej samej odmiany czy gatunku tytoniu, klasyfikuje się według liści najniższej klasy znajdujących się w wiązce,

b) wiązki liści, zawierające liście tytoniowe różnych gatunków i odmian, klasyfikuje się jako liście mieszane i wykupuje się po cenie 25 gr za kilogram,

c) liście powiązane w wiązki w sposób inny lub przy użyciu innego materiału, niż to zostało przewidziane w ustępie pierwszym paragrafu niniejszego, wykupuje się po cenie o 5 gr na 1 kg niższej od tej, którą należałoby zapłacić, gdyby były powiązane w sposób prawidłowy.

§ 9. (1) Liście tytoniu Kentucky klasy I, II i III nie wędzone odbiera się po cenie o 10 gr niższej od ceny taryfowej za 1 kg.

(2) Liście tytoniu Amerykan, Trapezund, Tyk-Kułak, klasy doborowej, I, II, III i IV, oraz liście tytoniu Hercegowina, Węgierski-Ogrodowy i Virginia klasy I, II, III i IV powiązane w wiązki, lecz nie prostowane, odbiera się po cenie o 10% niższej od ceny taryfowej. Liście tytoni cygarowych klasy I, II i III oraz machorki klasy I powiązane w wiązki, lecz nie prostowane, odbiera się po cenie o 10 gr na 1 kg niższej od ceny taryfowej.

(3) Liście tytoniu Kentucky klasy I powiązane w wiązki, lecz nie prostowane, odbiera się w klasie II.

§ 10. (1) Przyznaje się plantatorom tytoniu 10% dodatek do cen wykupu tytoniu:

a) przy tytoniu Amerykan, Trapezund i Tyk-Kułak w klasie doborowej, I, II, III i IV — za staranne i dbałe rozsortowanie liści w wiązkach i belikach według zbiorów, treści i kolorów oraz w klasie V za staranne i dbałe rozsortowanie liści w partiach,

b) przy tytoniu Hercegowina w klasie I, II, III i IV — za staranne i dbałe rozsortowanie liści w wiązkach i belikach według zbiorów i kolorów oraz w klasie V za staranne i dbałe rozsortowanie liści w partiach,

c) przy tytoniu Węgierski - Ogrodowy w klasie I, II, III i IV za staranne i dbałe rozsortowanie liści w wiązkach według zbiorów i kolorów oraz w klasie V za staranne i dbałe rozsortowanie liści w partiach,

d) przy tytoniu Virginia w klasie I, II, III i IV — za staranne i dbałe rozsortowanie liści w wiązkach według treści i kolorów oraz w klasie V za staranne i dbałe rozsortowanie liści w partiach,

e) przy tytoniu cygarowym i Kentucky w klasie I, II i III — za staranne i dbałe rozsortowanie liści w wiązkach według treści, wielkości i koloru oraz w klasie IV za staranne i dbałe rozsortowanie liści w partiach,

f) przy machorce w klasie I — za staranne i dbałe rozsortowanie liści w wiązkach według wielkości i treści oraz w klasie II za staranne i dbałe rozsortowanie liści w partiach.

(2) Premie za sortowanie przyznaje się jedynie przy surowcach, zawierających najwyżej 22% wilgoci.

§ 11. (1) Liście wszystkich gatunków tytoniu, objętych dołączoną do rozporządzenia niniejszego taryfą, z częściami łodyg przy ogonkach odbiera się po cenie o 10 gr niższej od ceny taryfowej za 1 kg.

(2) Niezależnie od obniżenia ceny wykupu potrąca się z wagi odbieranych liści wagę łodyg w wiązkach.

§ 12. (1) Plantator otrzymuje należność za liście odrostowe, uznane za użyteczne, tylko wtedy, gdy zostały one wyprodukowane za osobnym zezwoleniem.

(2) Liście odrostowe uważa się za materiał użyteczny, o ile są dojrzałe, zdrowe, wysuszone, sortowane i wiązane w wiązki.

(3) Liście odrostowe, nie odpowiadające wyżej wskazanym wymogom, oraz liście odrostowe, wyprodukowane bez zezwolenia, klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

(4) Liście odrostowe wyprodukowane za osobnym zezwoleniem oraz uznane za materiał użyteczny, odbiera się niezależnie od gatunku tytoniu po cenie 25 gr za 1 kg.

§ 13. (1) Cena za 1 kg nasienia tytoniowego dojrzałego, czystego, zdrowego, wyprodukowanego na zasadzie osobnego zezwolenia, o sile kiełkowania nie mniejszej niż 85% ustala się: dla tytoniu Amerykan, Trapezund, Tyk-Kułak, Hercegowina, Węgierski-Ogrodowy i tytoni cygarowych na 10 zł, dla tytoniu Virginia i Kentucky na 12,50 zł, dla machorki na 8 zł.

(2) Cenę za nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe, czyste o sile kiełkowania od 60 do 85% oblicza się w stosunku do wartości nasienia o 85% siły kiełkowania.

(3) Nasiona tytoniowe o sile kiełkowania niżej niż 60% klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

§ 14. Surowiec tytoniowy, dostarczony przez plantatorów, którym Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zleciła dokonanie prób przygotowania surowca z pominięciem wymogów, dotyczących prostowania, wędzenia i wiązania liści, będzie odbierany tak, jakby tym wymogom zadośćuczyniono.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze stanowi podstawę do wydawania orzeczeń szacunkowych i obliczania należności, przypadającej plantatorom od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" za tytoń, wyprodukowany w okresie kampanii uprawy tytoniu w roku 1938.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 marca 1938 r. Nr 16, poz. 112).

Załącznik do § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 173).

Taryfa wykupu tytoniu krajowego.

1. Amerykan, Trapezund, Tyk-Kułak.

Klasa	Wymogi: Zbiór	Wymogi: Kolor	Wymogi: Treściwość		Cena za 1 kg zł gr
Doborowa	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	Złocistożółte, cytrynowożółte i czerwonożółte	treściwe	prostowane i wiązane w wiązki	5,70
I	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	zielonawożółte	treściwe		4,60
	Liście środkowe i nadspodaki	złocistożółte, cytrynowożółte i czerwonożółte			
II	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	żółtobrunatne	treściwe		3,00
	Liście środkowe i nadspodaki	zielonawożółte			
	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	złocistożółte, cytrynowożółte, czerwonożółte i zielonawożółte	mniej treściwe		
III	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	żółtobrunatne	mniej treściwe		1,60
	Liście środkowe i nadspodaki	złocistożółte, cytrynowożółte, czerwonożółte i zielonawożółte			
	Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki	żółtozielone, brunatne i czerwonobrunatne	bez względu na treściwość		
IV	Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki	ciemnobrunatne i zielonawobrunatne	bez względu na treściwość		0,60
V	Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych oraz nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas od doborowej do IV włącznie.				0,25
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów				
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość				

2. Hercegowina.

Klasa	Wymogi: Zbiór	Wymogi: Kolor		Cena za 1 kg zł gr
I	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	żółte i zielonawożółte	prostowane i wiązane w wiązki	4,00
II	Liście środkowe i nadspodaki	żółte i zielonawożółte		3,00
III	Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki	brunatne i żółtozielone		1,60
IV	Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki	zielonawobrunatne		0,60
V	Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych oraz nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas od I do IV włącznie			0,25
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			

3. Węgierski — Ogrodowy.

Klasa	Wymogi: Zbiór	Wymogi: Kolor		Cena za 1 kg zł gr
I	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	żółte i zielonawożółte	prostowane i wiązane w wiązki	2,50
II	Liście środkowe i nadspodaki	żółte i zielonawożółte		2,00
III	Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki	brunatne i żółtozielone		1,10
IV	Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki	zielonawobrunatne		0,60
V	Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych oraz nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas od I do IV włącznie			0,25
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			

4. Virginia.

Klasa	Wymogi: Kolor	Wymogi: Treściwość		Cena za 1 kg zł gr
I	Liście żółte i czerwonożółte	treściwe	prostowane i wiązane w wiązki	2,50
II	Liście żółtoczerwone, jasnobrunatne i cytrynowożółte	treściwe		1,80
	Liście żółte i czerwonożółte	mniej treściwe		
III	Liście czerwonobrunatne i zielonawożółte	treściwe		1,30
	Liście żółtoczerwone, jasnobrunatne, cytrynowożółte, czerwonobrunatne i zielonawożółte	mniej treściwe		
IV	Liście ciemnobrunatne, zielonawobrunatne i żółtozielone	bez względu na treściwość		0,60
V	Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych oraz nie odpowiadają wymogom ustalonym dla klas od I do IV włącznie			0,25
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			

5. Tytonie cygarowe.

Klasa	Wymogi		Cena za 1 kg zł gr
I	Liście duże, średniotreściwe, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, koloru jasnobrunatnego i brunatnego	prostowane i wiązane w wiązki	1,40
II	Liście treściwe		1,10
III	Liście cienkie, małotreściwe		0,60
IV	Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych		0,25
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		
	Spodaki bez względu na treściwość		

<table>
<tr><th colspan="4">6. K e n t u c k y.</th></tr>
<tr><th>Klasa</th><th colspan="2">W y m o g i</th><th>Cena
za 1 kg
zł gr</th></tr>
<tr><td>I</td><td colspan="2">Liście duże o szerokości nie mniej 22 cm, średniotreściwe, koloru jasnobrunatnego i czerwonobrunatnego, wędzone, prostowane i wiązane w wiązki</td><td>1,50</td></tr>
<tr><td>II</td><td>Liście treściwe i średniotreściwe, jasnobrunatne, czerwonobrunatne i brunatne</td><td rowspan="3">wędzone nieprostowane, wiązane w wiązki</td><td>1,20</td></tr>
<tr><td rowspan="2">III</td><td>Liście jasnobrunatne, czerwonobrunatne i brunatne małotreściwe</td><td rowspan="2">0,60</td></tr>
<tr><td>Liście ciemnobrunatne i zielonawobrunatne bez względu na treściwość</td></tr>
<tr><td rowspan="3">IV</td><td colspan="2">Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych</td><td rowspan="3">0,25</td></tr>
<tr><td colspan="2">Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów</td></tr>
<tr><td colspan="2">Spodaki bez względu na treściwość</td></tr>
</table>

<table>
<tr><th colspan="3">7. M a c h o r k a.</th></tr>
<tr><th>Klasa</th><th>W y m o g i</th><th>Cena
za 1 kg
zł gr</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście duże i średnie, prostowane i wiązane w wiązki</td><td>0,85</td></tr>
<tr><td rowspan="4">II</td><td>Liście drobne długości do 15 cm od nasady blaszki listnej do wierzchołka liścia</td><td rowspan="4">0,25</td></tr>
<tr><td>Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klasy wyższej</td></tr>
<tr><td>Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów</td></tr>
<tr><td>Spodaki bez względu na treściwość</td></tr>
</table>

174

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lutego 1938 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 9 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 41) nastąpiła w dniu 29 września 1936 r. ratyfikacja umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy, w wykonaniu jej art. 21, dokonana została w Berlinie dnia 19 listopada 1936 r.

Tekst wspomnianej umowy opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tejże umowy (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 512).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 marca 1938 r. Nr 16, poz. 118).

175

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lutego 1938 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 20 lutego 1937 r. w sprawie przedłużenia umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 3 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 393) nastąpiła w dniu 23 listopada 1937 r. ratyfikacja umowy między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dnia 20 lutego 1937 r., w sprawie przedłużenia umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 512), oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy z dnia 20 lutego 1937 r., w wykonaniu jej art. 6, dokonana została w Berlinie dnia 28 stycznia 1938 r.

Tekst wspomnianej umowy z dnia 20 lutego 1937 r. opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 lutego 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tejże umowy (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 93).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 marca 1938 r. Nr 16, poz. 119).

176

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lutego 1938 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych drugiego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego dnia 19 października 1936 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 168) nastąpiła w dniu 30 kwietnia 1937 r. ratyfikacja drugiego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 512), podpisanego w Warszawie dnia 19 października 1936 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu jego art. 2, dokonana została w Berlinie dnia 28 stycznia 1938 r.

Tekst wspomnianego porozumienia opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tego porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 572).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 marca 1938 r. Nr 16, poz. 120).

177

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lutego 1938 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych trzeciego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r., podpisanego dnia 21 grudnia 1936 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 251) nastąpiła w dniu 16 lipca 1937 r. ratyfikacja trzeciego porozumienia do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 512), podpisanego w Warszawie dnia 21 grudnia 1936 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu jego art. 2, dokonana została w Berlinie dnia 28 stycznia 1938 r.

Tekst wspomnianego porozumienia opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 658).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 marca 1938 r. Nr 16, poz. 121).

178

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lutego 1938 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia polsko - niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r. dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 167) nastąpiła w dniu 30 kwietnia 1937 r. ratyfikacja porozumienia polsko - niemieckiego z dnia 18 lipca 1936 r., dotyczącego uzupełnienia umowy gospodarczej między Polską a Niemcami z dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 512), oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu jego par. V, dokonana została w Berlinie dnia 28 stycznia 1938 r.

Tekst wspomnianego porozumienia opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 września 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 491).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 marca 1938 r. Nr 16, poz. 122).

179

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 7 marca 1938 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694) zostały w drodze losowania w okresie czasu od 3 do 24 lutego 1938 r. umorzone we wszystkich 10 seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr Nr	data wylosowania	Nr Nr	data wylosowania
71	10.II 1938 r.	10018	3.II 1938 r.
857	24 ,, ,,	12922	17 ,, ,,
1517	10 ,, ,,	15744	17 ,, ,,
3251	3 ,, ,,	16156	10 ,, ,,
4379	3 ,, ,,	18264	10 ,, ,,
4944	24 ,, ,,	18560	17 ,, ,,
5065	17 ,, ,,	18630	3 ,, ,,
6132	24 ,, ,,	22174	24 ,, ,,
8135	3 ,, ,,	23958	24 ,, ,,
8206	10 ,, ,,	24583	3 ,, ,,
8895	3 ,, ,,	26617	10 ,, ,,
9663	17 ,, ,,	29993	17 ,, ,,
9902	10 ,, ,,	37397	24 ,, ,,
9937	24 ,, ,,	39559	17 ,, ,,

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 11 marca 1938 r. Nr 57, poz. 63).

180

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 7 marca 1938 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% Premiowej Pożyczki Dolarowej serii III.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie wypuszczenia serii III premiowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 438) w dniu 1 marca 1938 r. zostało wylosowanych 100 premii na ogólną sumę 75.000 dolarów według niżej podanych wielkości premii i numerów obligacji:

40.000 dol.

449971

8.000 dol.

7605

po 3.000 dol.

105547, 399231, 1165568

po 1.000 dol.

686495, 697321, 960305, 1024524, 1336643

po 500 dol.

264566, 394388, 778401, 1146134, 1376806,
364452, 425657, 833661, 1312561, 1471923

po 100 dol.

986, 431836, 788491, 1002000, 1202260,
35690, 459531, 791555, 1007101, 1240952,
46512, 472457, 816253, 1007340, 1250964,
60539, 490087, 830222, 1018274, 1303859,
113340, 550384, 831523, 1018728, 1315130,
122063, 551895, 851062, 1032961, 1317765,
219781, 565457, 877071, 1040368, 1328094,
234951, 596399, 889289, 1057901, 1335751,
258944, 650874, 911623, 1094556, 1343461,
258950, 652983, 913590, 1098744, 1353774,
333348, 667829, 913656, 1107062, 1382683,
358127, 709320, 917983, 1149117, 1412459,
360899, 720534, 924216, 1158420, 1455432,
375603, 729063, 934718, 1164597, 1463729,
416538, 730010, 947613, 1175885, 1486154,
429455, 740628, 975519, 1183005, 1491861.

Ogółem wylosowano 100 premii na sumę 75.000 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 marca 1938 r. Nr 59, poz. 68).

181

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 503 (do art. 34, 82 i 134 u. o. s). W myśl art. 34 u. o. s. przedawnienie nie biegnie w czasie wykonywania umowy. O ile chodzi o opłatę stemplową, przewidzianą w art. 82 u. o. s., należną od pisma, stwierdzającego umowę o ustanowienie zastawu lub hipoteki tytułem kaucji, pięcioletni termin przedawnienia biegnie bądź od dnia, w którym opłata winna być uiszczona, bądź od dnia, w którym powstaje zastaw lub zostaje wpisana hipoteka — mianowicie od tego z tych dwu dni, który jest późniejszy. Gdy bowiem celem umowy o ustanowienie kaucji jest zapewnienie pierwszeństwa wierzytelnościom przyszłym, cel ten zostaje osiągnięty z chwilą powstania zastawu bądź wpisania hipoteki. Z tą chwilą umowa, przewidziana w art. 82 u. o. s. jest wykonana. Nie byłoby więc trafnym zapatrywanie, że umowa, przewidziana w art. 82 u. o. s., jest wykonywana do chwili wygaśnięcia zastawu bądź wykreślenia hipoteki.

O ile natomiast chodzi o umowę w przedmiocie otwarcia kredytu (art. 134, ustęp drugi u. o. s.), wykonywanie takiej umowy polega na udzielaniu pożyczek lub zawieraniu innego rodzaju umów, na mocy których spełnienie świadczenia jest późniejsze niż dzień zawarcia umowy. Przy umowach zatem w przedmiocie otwarcia kredytu przedawnienie opłaty, przewidzianej w art. 134 u. o. s., nie biegnie dopóki trwa zobowiązanie kredytodawcy do zawierania umów, wymienionych w zdaniu poprzedzającym. (Nr D. V. 4538/5/38).

182

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 marca 1938 r.

L. D. III. 2769/4/38

w sprawie zamknięcia rachunków funduszów specjalnych Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, otwartych w Kasach Urzędów Skarbowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych przeprowadza reorganizację powiatowych inspektoratów Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, poruczając im czynności związane z inkasem składek ogniowych.

Dla inspektoratów powiatowych otwiera się przychodowe konta czekowe w P. K. O., na które zarządy gminne i miejskie mają bezpośrednio wpłacać pobrane na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych składki ogniowe.

Wobec powyższego okazuje się zbędnym prowadzenie w Izbach Skarbowych wzgl. Kasach Urzędów Skarbowych rachunków funduszu specjalnego wzgl. rachunków bieżących, otwartych do dyspozycji Wojewódzkich wzgl. powiatowych inspektoratów Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

W związku z tym Izby Skarbowe, w których okręgu wspomniana reorganizacja powiatowych placówek P. Z. U. W. już została przeprowadzona, po porozumieniu się z właściwymi wojewódzkimi inspektoratami Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, zarządzają zamknięcie powyższego rachunku.

W razie przypadkowego wpłacenia do Kas Urzędów Skarbowych w obrocie bezgotówkowym składki ogniowej już po zamknięciu wspomnianego rachunku, kasy urzędów skarbowych winny przekazać dotyczącą sumę na konto czekowe właściwego powiatowego inspektoratu P. Z. U. W. w trybie § 30 ustęp 5 przepisów rachunkowo-kasowych dla kas urzędów skarbowych (tj. przez sumy obrotowe grupa „B" rachunek 8). Osoby chcące wpłacić składkę ogniową gotówką w kasie urzędu skarbowego, winny kasy skierować do właściwego powiatowego inspektoratu względnie do urzędu pocztowego, celem wpłacenia bezpośrednio na konto czekowe powiatowego inspektoratu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Ściągnięte w drodze egzekucji administracyjnej składki ogniowe, organ egzekucyjny winien wpłacić w sumie netto tj. po potrąceniu opłaty P. K. O. bezpośrednio na konto czekowe właściwego inspektoratu powiatowego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

183

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 marca 1938 r.

L. D. III. 3110/4/38

w sprawie sporządzania not i wykazów szczegółowych dla wydatków dokonanych tytułem realizacji kuponów od obligacyj pożyczek państwowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Celem uzgodnienia ogólnej sumy wydatków dokonanych przez kasę na opłacenie zapadłych kuponów z wartością kuponów przedłożonych przez kasę do zniszczenia, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

W treści not rozchodowych, usprawiedliwiających wydatek z tytułu realizacji kuponów kasy winny wyszczególniać sumę wydatków z tytułu opłacenia bieżącego kuponu od obligacyj przyjętych na spłatę należności podatkowych oraz sumę wydatkowaną na opłacenie zapadłych kuponów.

Kasy urzędów skarbowych będą wykazywały w oddzielnej przedziałce wykazu szczegółowego wydatki dokonane z tytułu opłacenia bieżącego kuponu, w osobnej zaś przedziałce wykazu wydatki z tytułu realizacji zapadłych kuponów.

Inspektorzy względnie inni urzędnicy, biorący udział z ramienia Izby Skarbowej w komisji kremacyjnej, winni przed udaniem się do kasy sporządzić wyciąg obejmujący wydatki do-

konane przez daną kasę na opłacenie zapadłych kuponów. Wyciąg ten ma zawierać wydatki za ubiegłe miesiące, poczynając od miesiąca, w którym w danej kasie odbyła się kremacja zrealizowanych kuponów.

Izby Skarbowe wydadzą dalsze stosowne zarządzenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

184

OKÓLNIK C. 121 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 marca 1938 r.

L. D. IV. 4796/1/38

w sprawie odstępowania od żądania zmiany pozwoleń przywozu po wydaniu towaru do wolnego obrotu.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W myśl postanowień § 227 p. I przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.) w przypadkach zgłoszenia przez stronę zażalenia na orzeczenie komisji taryfowej i przekazania przez Urząd Celny tego zażalenia Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia strona ma prawo podjąć towar, nie oczekując decyzji Ministerstwa Skarbu, po uiszczeniu należności celnych według orzeczenia komisji i zadośćuczynieniu wszystkim obowiązującym przy odprawie celnej przepisom.

Wobec powstałych wątpliwości Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż w razie nadejścia w tych przypadkach orzeczenia Ministerstwa Skarbu, przydzielającego towar do odmiennej pozycji taryfy celnej od ustalonej przez komisję taryfową, już po wydaniu towaru do wolnego obrotu w trybie § 227 p. I lit. „g" przepisów wykonawczych do prawa celnego, nie należy żądać od strony przedstawienia nowego pozwolenia przywozu odpowiednio dostosowanego do zmienionej taryfikacji towaru, gdyż żądanie takie nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach celnych.

Natomiast w przypadkach otrzymania orzeczenia Ministerstwa Skarbu w czasie, gdy towar zalega jeszcze pod dozorem celnym, oclenie tego towaru i wydanie do wolnego obrotu może nastąpić dopiero po przedstawieniu przez stronę właściwego pozwolenia przywozu.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

185

OKÓLNIK C. 126 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 marca 1938 r.

L. D. IV. 26303/1/37

o uzupełnieniu okólnika z dnia 6 lipca 1937 r. L. D. IV. 15950/1/37 w sprawie należności niecelnych, wpłacanych do kas urzędów celnych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Pkt 3 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 6 lipca 1937 roku L. D. IV. 15950/1/37 w sprawie należności niecelnych wpłacanych do kas urzędów celnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 17, poz. 587), uzupełnia się przez dodanie ustępu następującej treści:

„Na kwoty podatków pośrednich (sumy skarbowe), pobranych przez urzędy celne, podległe Dyrekcji Ceł w Mysłowicach, lecz położone poza terenem Województwa Śląskiego, Dyrekcja Ceł w Mysłowicach wysyła oddzielne zawiadomienia, sporządzone jak wyżej, do właściwych terytorialnie, według miejsca położenia urzędów celnych, Izb Skarbowych".

Okólnik niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1938 r.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz*

186

OKÓLNIK C. 127 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 marca 1938 r.

L. D. IV. 3582/3/38

w sprawie stosowania p. 1 § 2 rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1930 r. o statystyce celnej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W myśl p. 1 § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) obowiązkowi zgłoszenia statystycznego nie podlegają zarówno w przywozie jak i wywozie towary i przedmioty w ilości poniżej 250 gr, niepodlegające ocleniu.

Celem ujednostajnienia postępowania urzędów celnych przy stosowaniu powyższego przepisu, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ustalona cytowanym rozporządzeniem górna granica ilości towarów wolnych od cła, które nie podlegają zgłoszeniu statystycznemu, dotyczy ilości towarów każdego gatunku z osobna, a nie łącznej ilości towarów dwu- lub więcej gatunkowych, zawartych w jednej przesyłce.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz*

187

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 marca 1938 r.

L. D. V. 4887/3/37

w sprawie obowiązku podatkowego od nieruchomości, należących do związków i instytucji wymienionych w art. 2 pkt. 2 dekretu o podatku od nieruchomości.

Do
Izby Skarbowej
w Poznaniu.

Ministerstwo Skarbu zwraca załączniki sprawozdania z dnia 17 lutego 1938 r. Nr W. II. 80/4/1/Pozn. 1/38 z wyjaśnieniem, że warunkiem wyłączenia spod wolności podatkowej po myśli art. 2 pkt 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) nieruchomości lub ich części, stanowiących własność związków i instytucji wyszczególnionych w powołanym przepisie, jest, aby te nieruchomości lub ich części przynosiły dochody **na skutek oddania ich w najem lub dzierżawę** względnie, aby te nieruchomości lub ich części były **zajęte przez przedsiębiorstwa** tych związków i instytucji.

Jeżeli zatem wzmiankowane nieruchomości lub ich części w danym roku podatkowym **nie są** wynajęte lub wydzierżawione, obojętne z jakich powodów, albo **nie są** zajęte przez przedsiębiorstwa, stanowiące własność tych związków i instytucji, wówczas nieruchomości te wolne są od podatku z mocy przytoczonego na wstępie art. 2 pkt 2 dekretu.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przez „nieruchomości", o których jest mowa w cyt. art. 2 pkt 2 dekretu, należy rozumieć wszelkiego rodzaju nieruchomości, a więc nie tylko te nieruchomości, które zostały nabyte lub wybudowane dla celów, wynikających ze statutowej działalności ich właścicieli, ale również i dla innych celów.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Wszystkim izbom skarbowym oraz
wszystkim urzędom skarbowym

do wiadomości i stosowania.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Janczewski*,
Naczelnik Wydziału.

188

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lutego 1938 r.

L. D. VI. 1135/3/38

w sprawie zwalniania od podatku cukru przeznaczonego do wyrobu win owocowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z postanowieniami art. 5 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 665) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) w sprawie zwalniania od podatku cukru przeznaczonego do produkcji przemysłowej artykułów spożywczych podlegających z mocy innych przepisów podatkom spożywczym — Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) zwolnienie cukru od podatku spożywczego może mieć miejsce tylko w odniesieniu do wyrobu win owocowych;

2) zwolnienie cukru od podatku mogą otrzymywać tylko przedsiębiorstwa zasługujące na bezwzględne zaufanie nie zalegający z żadnymi podatkami pośrednimi czy bezpośrednimi;

3) wspomniane zwolnienia mogą być wydawane tylko w odniesieniu do wytwórni o znaczniejszych rozmiarach wyrobu; jako takie przyjmuje się wytwórnie, których ogólna produkcja napojów winnych przekraczała w jednym z ostatnich trzech lat kalendarzowych co najmniej 120 hl;

4) poszczególne sprawy należy załatwiać w porozumieniu z wojewódzką władzą administracji ogólnej;

5) każde zwolnienie może być wydane tylko na jeden rok kalendarzowy i na ściśle okre-

śloną ilość cukru, uzasadnioną rzeczywistą potrzebą wytwórni;

6) nowopowstające wytwórnie nie mogą korzystać ze zwolnień, o ile nie wykażą się co najmniej jednorocznym pełnym okresem pracy;

7) dotychczas wydane zwolnienia winny być poddane rewizji i w przypadku gdyby nie odpowiadały powyższym warunkom, mają być bezzwłocznie odwołane.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 18 marca 1938 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,52	89,05
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,29½	5,27
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,28½	5,26
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	294,29	292,55
Franki francuskie . . .	100 Fr.	16,60	16,10
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	122,10	121,30
Funty angielskie	1 Ł.	26,40	26,24
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,95
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,25	99,75
Korony czecho-słow. . .	100 K.	16,80	16,00
Korony duńskie	100 K.	117,80	116,95
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	132,58	131,60
Korony szwedzkie . . .	100 K.	135,94	134,95
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	21,70	21,10
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,67	11,25
Marki niemieckie . .	100 Mk.	102,00	97,00
Pengő węgierskie . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	—	—

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
			Złotych	
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	293,55	294,29	292,81
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,07	212,01
Bruksela	100 Blg.	89,30	89,52	89,08
Budapeszt	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	100,00	100,25	99,75
Helsinki	100 Mk.	—	11,67	11,61
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	117,80	117,20
Londyn	1 Ł.	26,33	26,40	26,26
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,84	27,70
Montreal	1 Dol.	—	5,30½	5,28
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,30¼	5,31½	5,29
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,30½	5,31¾	5,29¼
Oslo	100 K.	132,25	132,58	131,92
Paryż	100 Fr.	16,40	16,60	16,20
Praga	100 K.	18,47	18,52	18,42
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	135,60	135,94	135,26
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,40	26,26
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,25	98,75
Zurych	100 Fr.	121,80	122,10	121,50
c) MONETY: 2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	112,00	107,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.